

Köprübulancak

– Yeldegirmeni · 30 Ocak 2024

Söyler misin bana
Ücünden birini alıp gitmelere sacaklar altından sızan yağmur gibi
Derin kuyudaki susuzluga kanarak
Görmez duymaz bilinmezlerle kötüyü kutsayıp yücelten
Kabullenmisliğin tasaronu yahut tasiyicisi hizasina dizilip vaziyet almissa dünya dükkanı
Gelmeyen güne dogmayan isiga parlamayan yankiya
Los karanliklari ve kirlil pencereleri deprestiren tutanaklara yalanciktan tanik tutarak
Gecen göcmüs
Acan solmus
Bilen unutmus
Köprübulancak...
Savusmus silkelenmis acilardan hicligi ikram ederek herkes herkese
Otoritesiz ilkesiz kanunsuz devletsiz,
herkesi kendisiyle avlayan
Ve herkesi kusatan tehlikeyi umursamayan bela kazalara didisip aranarak
Soyan sömüren haydut harami bir avuc mutlu azinligin
Ve sahtekarlik müsssesindeki terkedilmis teslimiyetin
Sönmüs susmustur artik erkesin icinden dogup püsküren endiselerce
Öyküsünü sana benzettigin gecelerden bir gecesine dolunay
Felekten ne calmissa gayri, bu kurakliktan saz yapalim diyorsa es veren suskunluk
Kavisli ugultularla isliklar calan sancili seferin katilim orani cok yüksek ve yogun
Kirlil evrelerden
Carpik dönemeclerden söyler misin bana,
Kör kütük köprübulancak,

Kaygıyı kederi cileyi aciyi öllümü koklayıp soluklanarak
Eskiyen elbiselerden soguk cansız beyaz kefenlere
Kacıs yönü bakıs acısı kadardır ardına düsüldükce fitiil fitil
Belki kuyudaki en son göründüğün dolunay senin yalnızlığını
Baktığın fayanstaki cinlayan sessizlik senin isiksiz ve zindan suretin
Elma sekrlerindeki kırmızı dudaklı sevgili senin sirtin özlemindi
Belki cam misketlerin icindeki büyülu ve boyalı hayal
Belki senden başka hic kimseydin
Seyfi Karaca.....Ocak / 24